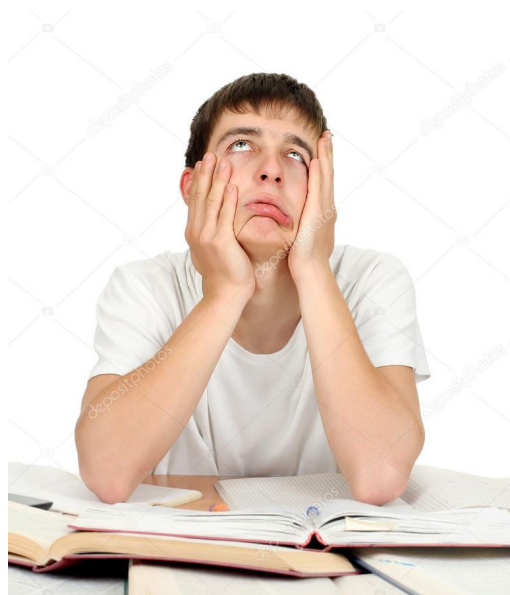

Má cenu se snažit na ZŠ?

Má cenu vůbec psát tento článek? Strávili jsme už skoro devět let na základce. Přinesla nám ta dlouhá doba něco?

Podobné otázky si možná každý z nás někdy kladl. I já - třeba když se v neděli večer důkladně chystám na pondělí, abych náhodou něco nezapomněla. Pak nastane pondělí ráno, přijdu do třídy a v hlavě mi

začne lítat tisíce myšlenek. Kéž by se ale některá z nich vztahovala k výuce a ne jen k tomu, jak přežiji dalších šest hodin ve škole a na jaký předmět se budu muset učit odpoledne tentokrát. Takhle to probíhá skoro každý týden...

Abych tedy byla upřímná, tak mi navštěvování školy přineslo

často strach z různých testů a zkoušení, a tedy vyčerpání a únavu. Je ale pravda, že škola nemusí přinášet jen negativní zážitky. Devět let na základce mi dala hlavně vzpomínky, kontakt s vrstevníky i nové zajímavé informace.

Mělo tedy cenu se devět let snažit? Myslím, že ano. Když se ve škole snažíme, budeme mít nejen lepší výsledky, ale i ze sebe lepší pocit. Získáme znalosti do života, které uplatníme v budoucnu a na střední škole. Takže ano, snažme se, ale když se na úkoly a školu jednou „vykašleme“, nic se nestane a je to v pořádku. Myslím, že nejdůležitější je najít balanc.

Ellen Dvořáková, Eliška Krysmánová

Nejlepší školník Karel

Často je tím prvním, koho ráno u školy uvidíme. Pozdraví se s námi, prohodí pár slov, vtipů. Občas ho potkáme o přestávce. Nechce po nás testy, nestraší zkoušením, je to spíš velký kamarád..

Jak dlouho děláte školníka?

Školníka na této škole dělám už třináct let.

Jak jste se k této práci dostal?

Moje manželka tu vařila a sháněli školníka, první jsem tu dělal brigádu - dva roky a pak mi byla nabídnuta práce školníka i proto, že bydlím přímo naproti.

Co jste studoval?

Učil jsem se na železničních dílnách na učňáku jako strojvedoucí, pak jsem šel na vojnu.

Děláte ještě jinou profesi?

Řídím autobus, a před dvěma roky jsem dokonce vezl autobusem lidi až do Španělska.

Jak hodnotíte komunikaci s kolegy a vedením?

Deset z deseti podle mě, takže jako nejlepší.

Jak si myslíte, že vás žáci vidí?

Myslím si, že nejsem oblíbený mezi žáky, ale mezi učiteli asi jsem.

Co váš na vaší práci zlobí?

Nejvíc mě štve, že děti ničí školní majetek, nezdraví učitele, neváží si věcí a nepoužívají správná oslovení.

Jak relaxujete?

Většinou jenom ležím na gauči u televize, na zahradě na chatě, také mám rád dlouhé procházky s manželkou.

Děkujeme za rozhovor

(V září budeme chodit na jinou školu, ťukneme si s někým pěstí?...)

E. Havelková, M. Kába, D. Langhammer

Hodina fyziky

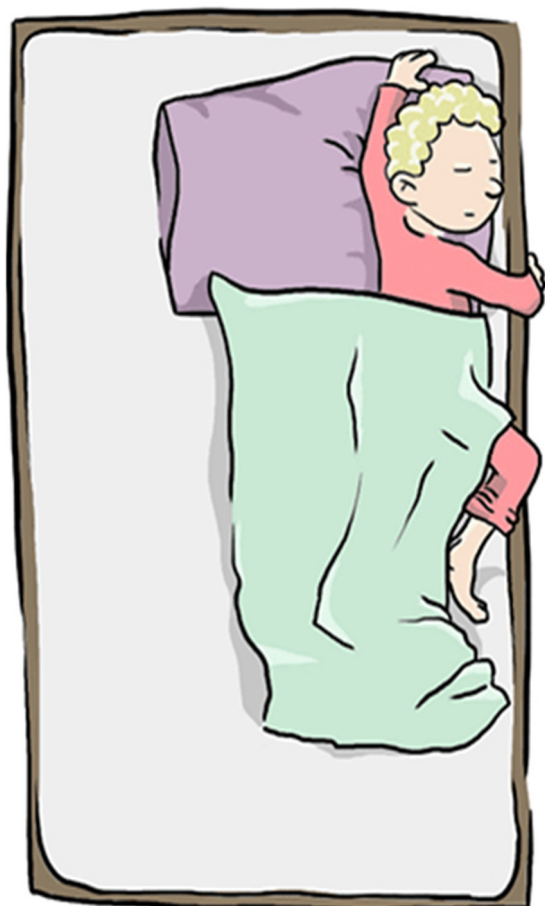
Každá naše hodina fyziky začíná pěkně zostrá: žáci stojí, paní učitelka položí otázku na látku z minulé hodiny, a kdo zná odpověď, může si sednout, kdo ale udělá chybu, stojí, dokud neodpoví správně. Přesto ale máme fyziku rádi – paní učitelka totiž umí látku dobře vysvětlit. Někdy nás ale překvapí, jak na nás pozná, kdo má v puse žvýkačku. Takový hříšník je vykázan ke koši a tam

ji musí vyplivnout. Zkrátka celou hodinu fyziky jsme ve střehu a vzorní žáci a oddechne si teprve, až zazvoní. (Béčko má stejnou paní učitelku i na matiku...).

Denys Usyk

Neskutečná úspora čas

Je pondělní ráno šest dvacet devět, spokojeně spím až do chvíle, kdy přeblikne na šest třicet a budík začne strašně řvát. Leknu se tak, že by se ve mně krve nedořezal, a rychle ho zamáčknu. Nechce se mi ještě vstávat a vypravovat se do školy, tak si řeknu: “Ještě pět minut...” Z pěti minut se ale stává hodina, a jakmile vidím,

že je sedm třicet, pomalu dostanu infarkt. Zahodím peřinu, vystřelím z postele a snažím se vše, na co jsem měla hodinu a čtvrt, stihnout za patnáct minut. Musím se přiznat, že jsem nezaspala poprvé, přesto se mi nějakým záhadným způsobem daří dojít do školy včas. Sice nervák, ale neskutečná úspora času...

Julie Petrasová

Odvrácená tvář Anglie

Na začátku května jsem měl tu čest navštívit jednu z nejbohatších a nejuznávanějších zemí na světě, Velkou Británii. Pro většinu Čechů je to země fotbalu, zelené přírody, monarchie, hezkých hradů a památek a na to vše jsem se těšil i já. Později jsem se ale od rodiny, kde jsem byl ubytovaný a z různých statistik, nebo dokonce i z běžného chození po ulici dozvěděl a překvapilo mě to, jak velká je v Británii kriminalita. Britská vláda už delší dobu odepírá občanům přístup k běžným sebeobranným prostředkům jako třeba obušek, střelná zbraň či nůž. Původní záměr byl totiž takový, že když vezmeme všechny zbraně všem, tak zločinnost automaticky zmizí a bude všem dobře. Jenže to se nestalo. Slušní lidé samozřejmě zbraně odevzdali, ale drogově závislí, gangsteři, někteří ilegální přistěhovalci a zloději nikoli. Proto je v Británii (převážně v Anglii) dnes velká kriminalita. Je bohužel běžné, že za bílého dne někdo někoho ubodá na ulici v Londýně, nebo i v mnohem menším městě třeba jen s pár desíti tisíci obyvateli. Například v Anglii bylo oficiálně evidováno až 47 348 napadení nožem. Ve Walesu pak 1 516. Zemi navíc sužuje velká drogová epidemie, díky které roste podsvětí a kriminalita. Ne všechny, ale hodně ulic v Anglii jsou proto nebezpečné. I přesto si naštěstí Anglie stále drží své kouzlo historické, zelené a pěkné země, ve které je

spousta hezkých míst a atrakcí, do nichž se rozhodně vyplatí podívat.

Jan Hercík

Výslech kuchařek

Škola, to nejsou jen žáci a učitelé, ale také hospodářka, sekretářka, školníci, uklízečky a – kuchařky. V době, kdy my nabíráme vědomosti, posledně jmenované pro nás připravují něco dobrého k obědu. Krájí, škrábou, čistí, míchají, vaří, pečou, smaží – a to proto, abychom si po vyučování pochutnali. V následujícím rozhovoru se o nich dozvíte více; kladli jsme otázky a paní kuchařky odpovídaly:

Baví vás tato práce?

-Ano, ale je velmi náročná.

Kdybyste nebyla kuchařka, jakou profesi byste si vybrala?

-Já bych byla cukrářka.

-Mně se líbí kadeřnice.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

-Škubánky, koprovka.

-Rajská omáčka, svíčková.

-Tatarák.

Jak dlouho pracujete na naší škole?

-Já šest let.

-Už sedm let.

-Já jsem tu už dvacet tři let.

Koho z našich učitelů máte nejraději?

-Paní učitelka Klempířová.

-A taky Šedovou.

-A Machalickou.

-Pana Vaňoučka.

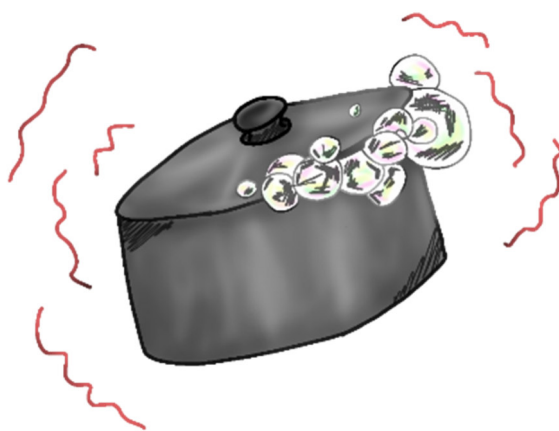
Co vám vadí na žácích?

-Zapomínají čipy.

-Pátáci, šestáci a sedmáci jsou drzí a nezdraví.

-Osmáci a devátáci jsou fajn.

Děkujeme za rozhovor

Opletalová A., K. Soukupová K., V. Šťastná, V. Gloverová, B. Zerbsová

Sladké lži zabalené v celofánu

-tsuki Zuzana Tloušťová

*Všechny východy slunce
nové začátky
píseň Vltavy
lži mezi řádky.*

*Podpisy, dopisy, zápasy
nové životy
nové identity.*

*Jiní lidé
jiné hvězdy
ale ty
už nikdy 'navždy'.*

*Maluješ si budoucnost
kradeš mi život
schováváš za masky
hlavolamy bez lásky.*

*Hodiny uběhly
stvořené z látky
sametu, kašmíru, plyše
a poté zmizel si tiše
jako ty
sladké lži zabalené v celofánu
hladí na duši
a štípou na jazyku...*

*Odraz měsíce
v jezeře zrcadlí
místo shledání*

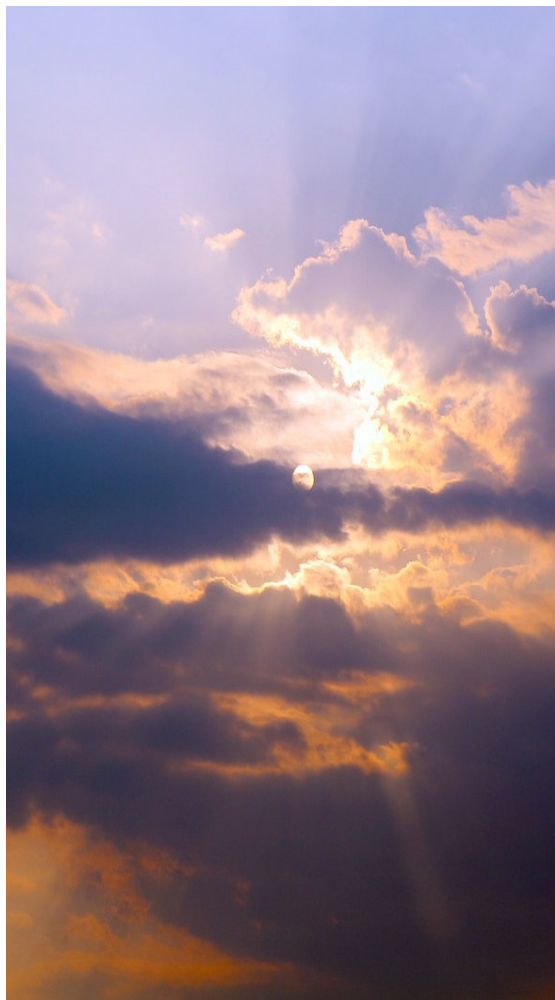
*lekníny bílé
bez kaňky inkoustu
jezero zaplaví*

*a měsíc nad námi
pohasne ve chvíli
ranního svítání*

*všechna ta slova
skládáné do obálky
bez významu byť jen řádky
bez příjemce*

Tajné pouto

Ondřej Bejšák

*Den odchází a noc přichází,
to temné kouzlo, zahalí všechnu
líbeznost,
cítíš její nehoráznost,*

*Pohlédneš jí do tváře,
spatříš legionáře.
Poslouchají nokturno,
smutno je jim, pochmurno.*

*Co když každý z nich padne,
je to zrádné a ne snadné,
nemají snad jinou možnost?
nemůžou tu být na věčnost?*

*Mezi nimi jejich vůdce,
jeho pouto je zde věčně,
ani o tom nevíme,*

nesud' nás mocný Pane...

